

*akár az emberek, elismerést kívánt
ezen a földön,
hát emberi hangon szólt*

*tanítványaihoz, sebzetlen kezét felemelve:
a szél szólott volna?
Vagy megsimította Mária haját, aki ráemelte tekintetét,*

*szemét már nem sértette
hidegsége, a húsából lett hús
szükségtelen pusztulása —*

*Ez nem a napsütés volt.
Ez Krisztus volt a fény bábjában:*

*esküdtek rá. És voltak más tanúk is,
jóllehet vakok mindannyian,
de őket is elringatta a szeretet —*

5.
*Hidegek errefelé a telek.
Az út sötétszürke, a juharfa szürke, zuzmótól ezüstlő,
és a nap alacsonyan jár a horizonton,
féhér a kéken; alkonyatkor élénk narancsvörösen.*

*Ha becsukom a szemem, eltűnik.
Ha kinyitom a szemem, feltűnik.
Kint, tavaszi eső, zápor, filmréteg az ablakon.*

És hirtelen nyár van, zavarba ejtő gyümölcsökkel és fénnel.

Mohácsi Balázs fordításai

SHERMAN ALEXIE

Veszélyes csillagászat

Sherman Alexie (1966) a Spokane/Coeur d'Alene törzsi rezervátumban nőtt fel szegénységben, alkoholizmust és betegséget látva maga körül. Mindennek ellenére vált az amerikai in-

*Ki akartam menni, dicsérni minden csillagot,
De Dávid kisfiam csak köhögött és köhögött.
S az ő nyugalma fontosabb volt, mint a csillagok.*

*Tőlem a sötét hálószobában vigasztalást kapott,
De vigaszommal ő meg nem üdvözült.
Az édesanyja fontosabb volt, mint a csillagok.*

dián irodalom egyik legtermékenyebb és legsokrétűbb szereplőjévé. — A 19. század közepe körül jezsuita misszionáriusok nyomására a Coeur d'Alene törzs több tagja felvette a katolikus vallást. Sherman Alexie ennek megfelelően katolikus nevelésben részesült, de természetesen ez keveredett a törzse valósi hiedelmeivel.

*Az édesanyja melléért és tejéért könnyeket hullatott.
Az apáknak nehéz konkurálni az anyai szeretettel.
Sötétben az anyák fényesebben ragyognak, mint a csillagok!*

*Féltékeny voltam és fakó, apró rész, megtagadott
A mindenségben. S tudom, hogy örültség, de kevesebbnek
éreztem magam, mint a távoli csillagok.*

*Miközben az éhes homályban, nejem a fiamnak enni adott.
Neheztelhet egy apa a fiára és fiának szerető anyjára?
Érhet-e többet kényelemérzetem, mint a csillagok?*

*Önző apaként szakítottam volna el egymáshoz szokott
Kényelmiükből nejemet s fiamat. Bocsásd meg utoljára
Gonosz Isten, hogy kimentem dicsérni minden csillagot,
Azt gondolván, hogy fontosabb vagyok, mint a csillagok.*

A gyász felhívja figyelmünket a világ dolgaira

Angyalok özönlötték el a reggeli levegőt...
Richard Wilbur

*A szemek kék telefonra nyílnak
Az öt csillagos hotel fürdőszobájában.*

*Azon filózok, kinek telefonáljak? Vízvezetékszerelőnek,
Proktológusnak, urológusnak vagy papnak?*

*Ki a legkülönb közöttünk, kinek jár leginkább
Az első hívás? Apámat választottam, mert ő*

*Rácsodálkozott a fürdőszobatelefonokra.
Tárcsázom az otthoni számot.*

*Anyám veszi fel. — Szia anya — mondom —,
Beszélhetnék apával? — Anya levegő után kapkod,*

*És hirtelen eszembe jut, hogy apám
már majdnem egy éve meghalt.*

— A francba, anya — mondom. — Elfelejtettem, hogy
Meghalt. Ne haragudj. Hogy felejthettem el?

— Nem érdekes — mondja anya. — Ma reggel csináltam
Neki egy bögre instant kávé és ott hagytam az

Asztalon, ahogy minden reggel huszonhét éven át,
És csak délután vettem észre, mit tettem. — Anyám

Kineveti az angyalokat, akik arra várnak, hogy
A legközségesebb napon is álljunk le és

Énekeljük el a megbocsátás dicséretét
Mielőtt hideg szárnyaikkal fel nem pofoznak.

Ezek az angyalok nyűg a nyakunkon, felborítják egyensúlyunkat.
A hátunkon hordozzuk ezeket az átkozott angyalokat.

Ezek az örökös bukott angyalok törbe csalnak
Zsákmányként vonszolnak és porrá imádkoznak minket.

Gyukics Gábor fordításai

MARY OLIVER

A jégmadár

Mary Oliver (1935–2019)
Pulitzer-díjas amerikai költő.
A romantikus hagyományból
táplálkozó, illetve Walt Whit-
man vagy épp Elizabeth
Bishop munkásságával is ro-
konítható lírájának közpon-
ti témája a természet, vala-
mint az egyén kapcsolata a
környezetével, amelyet vi-
lágos, lényegre törő vers-
beszéddel ábrázol.

A jégmadár feltör a sötét habok közül,
mint valami kék virág, a csőrében egy
ezüst levéllel. Szerintem ez
a legszebb világ — feltéve, hogy belefér
egy kis halál, mégis van-e olyan nap az életed során,
amelyben ne lenne egy csobbanásnyi boldogság?
Több hal van, mint ahány levél
ezer fán, és a jégmadár különben sem azért
született, hogy ezen gondolkozzon, vagy bármi máson.
Amikor a hullám bezárul kéklő feje fölött, a víz
víz marad — az éhségről szóló történet
az egyetlen, amelyet valaha hallott és elhitt.
Nem mondom, hogy igaza van. Mint ahogy
azt sem, hogy nincs. Áhítatosan lenyeli az ezüst levelet
azzal a vöröslő, törött folyóval, majd egy éles, könnyed sikollyal,
amelyet akkor sem lennék képes kiverni figyelmes testemből,
ha az életem múlna rajta, újra a fénylő tenger
felé veti magát, hogy megismételje, és újra megcsinálja
(ahogy én vágyok csinálni valamit, bármit) tökéletesen.